

سى حرفى

خالی

سى حرفى

فرید بخش

اپنا

سى حرفى - فرید بخش 3

SEEHARFI

by

FARID BAKHSH

Available at:

www.apnaorg.com

Introduce by

Safir Rama

www.apnaorg.com

الف لا توں ڈر توں گوری، عاشق نوں ترساؤ ناہیں
عاشق دا دل تھوڑا ہوندا، تیوڑی گھت ڈراؤ ناہیں
بال مواتا برہوں والا، تن عاشق دے لاؤ ناہیں
فرید بخش دے مارن کارن، ظالم تیگ چلاؤ ناہیں

ب بیٹھ اڈیاں چھڈ وے گلاں، گھر نوں جا شتابی وے
پڑھیں قراں پکاریں عربی، مسئلے ایہہ کتابی وے
فرید بخش کپہی آن مچائی، دارو وچ متابی وے

ت تلوار لگا کے مینوں، پھرنی ایں آپ سکھالی نی
اگ لگا کے اندر وڑی ایں، ایہہ گل کتھوں بھالی نی
تن میرے وچ آن لگا دی، سانگ فراتاں والی نی
فرید بخش نوں چٹک لا کے، پھرنی ایں آپ نرالی نی

ث ثابت صدق یقین اساڈا سوہریاں گھر شرماواں میں
جے ہوندا پنڈ پیکیاں سندا، اُلٹی کھل لہاواں میں
لکھ کو پتیاں تیرے جیہاں، پل وچ مار کھپاواں میں
فرید بخش رب نیڑے سندا، ہور دے ہتھ نہ لاواں میں

ج جدائی تیری ظالم، رات دِنیں اُٹھ ساڑے نی
صبر قرار آرام نہ آوے گھتے ظالم صفتاں نی
پُچھناں اٹھے پہر لتاڑے نی
فرید بخش سدا نال تِساڈے لگیا حشر دیہاڑے نی

ح حق حرام حلال نہ جانے آیا جی تڑفان نوں
جاں تیری کوئی ہڈی لوندی کیوں ہويا سوٹے کھاوَن نوں
جیکر آوے خاوند میرا روویں عشق کماوَن نوں
فرید بخش کیوں آیوں ایتھے سستی کلا جگاوَن نوں

خ خراب پتھر دل تیرا، ذات رت کھان کھاوے نی
مٹھی کرد وگا کے مینوں ہے دل سینے کھائیں نی
پوٹریاں دے واک کولوں اپنا آپ لکھویں نی
فرید بخش در کھڑکا سوالی ہرگز خیر نہ پائیں نی

د دُور ہو جا ستابی ایستھے شور پکاراں گی میں
شہ رگ دے وچ کرد مار کے تیرا گھٹ بھراں گی میں
بیٹاں دا بے مان کریں دا کریندا اس تھوں نہیں ڈراں دی میں
فرید بخش جاں ماراں تینوں نہیں تاں آپ مراں گی میں

ذوق کسب بھلا مینوں دل نوں اگ لگاؤ ناہیں
جان کراں قرباں تیرے تھوں ہجر دے وس پاء ناہیں
جے سر منگیں حاضر کرساں ایتھوں کجھ اٹکاء ناہیں
فرید بخش ہے دوست تیرا اِسُنوں لاج لگا ناہیں

رنگ تیرا اڈ جاؤ سارا حق نہ مول پچھانیں تُوں
نہ ڈٹھا نہ دوست بنیا ایں زور دھگانے تُوں
اُبھا چھپا لگائیں مینوں کردا ایں مندے بھانے تُوں
فرید بخش میں مار کراں گی ہتھ لگان تاں جانے تُوں

ز زاری ہے منت اساڈی عذر نہیں کچھ کرنا ایں میں
مڑیاں لاج عشق نوں لگدی مرنوں مول نہ ڈرنا ایں میں
فرید بخش جاں اُلٹی چکی سر بھی اگے دھرنا ایں میں

س سوایا ہوندا جاوے سوہریاں گھر شرماواں میں
ہووے پنڈ پیکیاں سندا اُلٹی کھل لہاواں میں
ککھ پتیاں تیرے جیہاں پل وچ مار مُکاواں میں

ش شوقِ نیتِ تیرا مینوں جب کی سُرَت سنبھالی میں
دُکھ چو طرفوں کڑکن مینوں غم تھیں رہیا نہ خالی میں
چرچا ہووے وِچ جگت دے پھردا مست خیالی میں
فرید بخش نوں دیندی جھڑکاں بُوہے کھڑا سوالی میں

ص صبر میرا تُوڈھ اُپر ایویں دُکھ بھریں گا تُوں
پلیوں میریوں کُجھ نہیں جانا اوڑک فیر ہریں گا تُوں
فرید بخش تُوں اَبے سمجھ جا ویلا یاد کریں گا تُوں

ض ضرور میرے دل آوے اُچی بات کہاں گا میں
در در گلی محلے کُوچے تیرا نام لواں گا میں
فرید بخش کہے صلح کرو جی ہو مستانہ بہاں گا میں

ط طرف نہ میری آویں اڑیا ویڑھا لکڑی پاڑاں دا
چھیلے وانگوں چیر سٹن گے گھلا مُونہہ بگھیاڑاں دا
چو طرفاں توں کڑ کڑ باڈھی جیوں کر کھ کُبراڑاں دا
فرید بخش کیوں رستہ چھوڑیں پکڑیں پنتھ اُجاڑاں دا

ظ ظلم تُوڑا سجن سِر تے سهندا جاواں میں
اپنی جان تیرے توں واراں عاشق نام دھراواں میں
فرید بخش کوئی نام نہ لیسے جیکر پیر ہٹاواں میں

ع عقل نہ بھورا تینوں ذرا خوف نہ کردا توں
میرے سبھ گوانڈھی سُنڈے ہرگز مُول نہ ڈردا توں
سیرا میں گرد کراں تے پنچھی کپھڑا سردا توں
فرید بخش میں قتل کراں گی پیر اُٹھے دھردا توں

غ غرورت نہ کر ایڈی کیوں اسمان چڑھی ہیں توں
رب تکبر مول نہ بھاوے کتھوں مت پھڑی ہیں توں
اساں جیہاں دے قتل کرن نوں پھڑ تلوار کھڑی ہیں توں
فرید بخش کہے ڈر اُس کولوں جس اُستاد گھڑی ہیں توں

ف فریاد کروں گی جے میں مینوں کون ہٹاؤ گا
خبر ہووے جے بھائی میرے نوں تینوں مار گواؤ گا
پھڑ تلوار کٹے سر تیرا ٹکڑے چار بناؤ گا
فرید بخش توں اے سمجھ جا ویلا ہتھ نہ آؤ گا

ق تہر دا غصہ تیرا ظالم زہر دی بھری ہیں تُوں
اساں جیہاں دے قتل کرن نوں آپو تیز چھری ہیں تُوں
خنجر تے کٹاری کولوں کھنڈیوں لنگھ ٹُری ہیں تُوں
فرید بخش دے مارن کارن چنگی موت بُری ہیں تُوں

ک کیہڑا سی سی زور میرا جس پر دھیان لگایا تُوں
کوئی نہ سُندر کپڑا میرا کیونکر بھرم گویا تُوں
کجھ ودھیری شکل نہ میری کیونکر دل گویا تُوں
فرید بخش گل کیہڑی خاطر ایڈا شور مچایا تُوں

ل لیپ گیا دل میرا ویہن شتابی گیا ہاں میں
زیور کپڑا یاد نہ رہیا ہو بیتاب گیا ہاں میں
اک آواز سُنن دی خاطر بہت خراب گیا ہاں میں
فرید بخش کچھ یاد نہ رہیا گھیر عذاب لیا ہاں میں

م مکر بناوے ڈھوں حال تیرا سبھ جانناں میں
میتھوں چال نہ گجھی کوئی تینوں خوب پچھانناں میں
گلاں بھاویں ڈھیر بناویں ہرگز خوف نہ کھاناں میں

ن نہیں تُوہ خوف خدا دا مُدھوں نہیں ڈری ہیں تُوں
کیہڑا مت سکھاون والا کس سنے تاک کریں ہیں تُوں
سر پیراں تُوں والاں توڑی مکران نال بھری ہیں تُوں
فرید بخش تیرے پر عاشق رمز ہیٹھ دھری ہیں تُوں

و وست تیرے وِچ کدے نہ آواں گل میری ازماویں تُوں
منتر جنتر کروڑ پڑھے جے سو تعویذ لکھاویں تُوں
بیٹھ کلمہ پڑھیں دن راتیں جد کئی ہزار ہوواں بھاویں زور لگاویں تُوں
ہو ہادی جب کرم کریں گا آپے نام لویں گی تُوں
ایڈ تکبر کرنے والا نہ سکھ نال سویں گی تُوں
برکت سچے صاحب والی راہاں وِچ بھویں گی تُوں
فرید بخش جب اگ لگے گی پیریں آن پویں گی تُوں

ل لام لُکاوُ نہ رکھیں مُولوں سارا زور لگاویں توں
جیوندیاں حاضر کدی نہ ہوواں دل دے وِچ لُکاویں توں
موئی پئی دی مٹی جا کے بھاویں چک لیاویں گی توں
فرید بخش گل یاد کریں وے مُڑ کے نہیں بلاویں گی توں

الف اللہ دا خوف نہ کیتا ایڈ تکبری کردی ہیں
کیوں عاجز پر ظلم پُچاویں نہیں صاحب توں ڈردی ہیں
اُٹھ چنتہ گئے دن تھوڑے کیوں پیر اُٹھے پھڑدی ہیں
فرید بخش سمجھاوے تینوں کیوں اوکھی ہو کے مردی ہیں

ے یارا ہُن بُھل گئی وے ایویں بات وچاری میں
بل اولڑے بخشیں مینوں کردی منت زاری میں
غصہ مجھ پر مُول نہ کرنا کیتی بہت خواری میں
فرید بخش ہتھ جوڑ کھلوتی توں تُوں جتیا ہُن ہاری میں